

Quinze llibres

1990. Publico el primer llibre, el recull de contes *Cercles d'infinites combinacions* (Empúries). Inclou experiments, homenatges, dríblings, pastitxos, caretes i contes metalingüístics.

1991. Apareix *Grandeses i misèries dels premis literaris. Bricolatge textual* (Llibres de l'Índex), que duu a la pràctica un dels projectes truncats de Walter Benjamin: publicar un llibre fet íntegrament de citacions.

1995. Novel·la situada en un pis d'estudiants a Barcelona, *El món d'Horaci* (Empúries) desenvolupa la tendència a la literatura paranoica que ja s'apuntava al primer llibre. Inclou recursos com notes a peu de pàgina, gràfiques cartesianes, fitxes de personatges, monòlegs teatrals i un llarg article sobre esoterisme.

1997. *Carta a la reina d'Anglaterra* (Empúries) és un conte llarg que narra la vida d'un personatge que viu mil anys i que es pot entendre com una paròdia de la novel·la històrica, i també com una compensació al barroquisme del llibre anterior. Tot i que no era l'objectiu, ha tingut un cert predicament com a lectura juvenil. A partir del 2001 inclou una postdata autointerpretativa. Traduit a l'eslovè i al castellà.

1998. Després de treballar com a professor en tallers d'escriptura, exposo a *Un tramvia anomenat text* (Empúries) els fonaments d'una escriptura clara, mesurada, ordenada i coherent, que és la que perseguia en el llibre anterior. Traduït al castellà.

1999. Tots els contes inclosos al recull *En companyia de l'altre* (Edicions 62) tracten el tema del doble, més d'un amb incursions en la literatura fantàstica.

2003. La novel·la *La felicitat no és completa* (Edicions 62) presenta set episodis en la vida d'Àngel Mauri (Figueres, 1963). Traduït al castellà i a l'eslovè.

2005. *El poeta i altres contes* (Proa) és un recull estructurat en sèries, com els retrats apòcrifs d'escriptors inèdits o els contes ambientats en cadascun dels bars de la Rambla de Figueres. Inclou un apèndix biogràfic d'Àngel Mauri.

2006. *De Robinson Crusoe a Peter Pan. Un cànon de literatura juvenil* (Proa) està format per les guies de lectura de 28 novel·les, la majoria del segle dinou. Traduït al castellà.

2009. *Els jugadors de whist* (Empúries) són tres novel·les imbricades: una sobre l'amistat, una sobre el matrimoni i una sobre la mort. Comença com *El pare de la núvia*, però després s'empelta de *Mystic River* i d'*American Beauty*. Hi fan aparicions breus uns quants personatges de les novel·les anteriors. Traduïda al castellà.

2011. *El llibre de l'any* (Labutxaca) està format per 53 textos sobre literatura, un per a cada setmana, des dels propòsits inicials fins als banquetes finals, i que ve a demostrar que tot autor és un crític frustrat. Il·lustrat per Joan Mateu.

2013. *La lletnia viatgera* (Estrella Polar) introdueix els infants en la noció del tedi vital que tant bé va plasmar Charles Baudelaire, especialment en

textos com *Invitation au voyage* i *Anywhere out of the world*. Il·lustrat per Joan Riera Calabús.

2014. *Dies de frontera* (Proa), situada a Figueres –secundàriament a la Jonquera i Portbou- és una novel·la sobre els pares que ens trobem, sobre les parelles que triem i sobre els fills que portem –o no- al món. Com que hi apareixen subsidiàriament personatges de les novel·les anteriors, és possible entendre-la com la culminació d’una tetralogia situada a la Figueres contemporània.

2016. *La música i nosaltres* (Cossetània) explora la primera persona del plural a partir de records musicals, ja que cada generació es relaciona amb la música d’una manera diferent. En el llibre recordo la primera vegada que vaig escoltar AC/DC, la transversalitat d’Abba o la deriva de Johnny Rotten. També vindico el cantant Ramon Muntaner com a referent durant els anys de Transició, i exploro els vincles entre Salvat-Papasseit i Lou Reed.

2016. *Robinson* (Empúries) Una vegada tancat el cicle de les quatre novel·les diguem-ne realistes i situades en un espai i un temps pròxims, Robinson és un pas en una altra direcció: no se sap on passa, ni quan passa. De fet, ni tan sols se sap què passa. No hi ha detalls costumistes, ni referències dialectals, ni lletres de cançons, tan sols una ment que s’expressa en tercera persona.